

som jeg dog af Hensyn til det høje Tings Værdighed, der jo er lagt i den ærede Formands Varetægt, skal undlade at nævne.

I een Henseende maa man dog yde Socialdemokraterne, ogsaa det ærede Medlem, Anerkendelse. De har tonet rent Flag overfor den politiske Situation, baade den, vi staar i, og den, der skal komme efter Valget. Den 11. Oktober skrev „Social-Demokraten“: Før Valget som efter Valget er Socialdemokraternes Program det, som vedtoges paa Kongressen i Odense. Hvis der efter Valget kan skaffes parlamentarisk Flertal for dette Programs Virkeliggørelse, danner Socialdemokratiet Regering, ellers maa de andre Partier tage Ledelsen og Ansvaret. L. Rasmussen gav paa vort Partis Vegne Vælgerne aaben og ærlig og klar Besked: Socialdemokratiet gaar til Valg paa sit eget Program, stolende paa sine egne Ideer, paa sine egne Kræfter. Under den Fane vil vi kæmpe og sejre paa Valgdagen. — Men jeg spørger: Hvad bliver der af den Sejr, hvis de Herrer skal samles alene under Fanen, naar Valgdagen er sluttet? Det er altsaa nu paa dette Program, Socialdemokratiet kalder til Fanerne, det er paa dette Program, de vil regere, hvis de kan faa Styrke dertil efter Valget. Men derfor er ogsaa Spørgsmaalet, der stilles: Hvem vil medvirke til dette Programs Gennemførelse, og hvem vil staa imod? Det kommer vi fra alle Partiers Side til at tage Stilling til, og det er let for os indenfor Venstre, ligesom jeg heller ikke tvivler om, at det er let for det konservative Folkeparti. Men hvor svært det end kan være for det radikale Venstre, Stilling til dette Spørgsmaal kommer det til at tage. Situationen ligger klar og aaben, og med uldne Talemaader, med sort Tale kan man overfor dette Spørgsmaal ikke svare Vælgerne. Uden Støtte, uden at et andet Korps møder ved den Fane, der plantes der, hvor Arbejds- og Valgprogrammet skal søges virkeliggjort, er der intet Haab om at faa denne Sag fremmet. Nu siger det ærede Medlem Hr. Rode: Kampen staar for og mod det nuværende Styre. Ja vel, det er rigtigt, men saa staar Kampen ogsaa om, hvad der skal følge efter det nuværende Styre, og der nærer det ærede Medlem Hr. Rode formentlig dog ingen Forventning for sit eget Partis Vedkommende. Spørgsmaalet er: Skal der efter Valgdagen styres socialdemokratisk, eller skal der styres borgerlig Kurs her i Landet? Derfor er Spørgsmaalet paa Valgdagen dette: For eller imod Socialdemokratiet, for eller

imod dets Medløbere, de Radikale. Det er med andre Ord ganske det samme Spørgsmaal som det, det ærede Medlem Hr. Rode siger det drejer sig om. Det ærede Medlem Hr. Rode siger: Kampen staar for og mod det nuværende Styre. Jeg siger: Kampen staar for og mod, hvad der skal følge efter, for og mod det eneste Parti, der kan være Tale om som Efterfølger af det nuværende Styre, for og mod Socialdemokratiet. Det er det samme med andre Ord, men ganske vist — det forstaar jeg godt — ikke Ord, der passer de Radikale saa godt som de, det ærede Medlem Hr. Rode anvendte. Det ærede Medlem Hr. Zahle har nylig været i Stubbe-købing. Der har han ment, det rette Sted var for ham til at sige, hvorledes han ser paa den politiske Fremtid, til at redegøre for, hvad der er det radikale Venstres Maal. Og det har han da skildret saaledes, at det radikale Venstre vil føre en demokratisk frisindet Politik og i Tider som disse en forstandig økonomisk Politik i vor Samfundshusholdning og en forstandig Politik i vore Finansforhold: vi vil støtte den Regering, som efter vor Mening bedst garanterer dette Program. Nu er der jo mange Vælgere i dette Land, som paa Grundlag af Erfaringen mener, at dette radikale Program er af særdeles ny Dato, og at man i alt Fald i den Tid, der er svundet, ikke har gjort noget som helst for at virkeliggøre det. Men i Forbindelse med disse kønne Ord og den Erkendelse, som, om end den er kommet sent, dog er bedre end aldrig at naa til Erkendelse, maa det Spørgsmaal stilles: Betragter de Radikale dette Program, som Hr. Zahle her har opstillet, som bedst betrygget ved Socialdemokratiets Valg- og Arbejdsprogram, det, der som bekendt blev vedtaget med Begejstring i Odense? Det er et Spørgsmaal, som Vælgerne maa stille, og som Vælgerne af alle Partier har Krav paa at faa besvaret, for at den politiske Situation kan ligge saaledes afklaret, at Vælgeren paa Valgdagen kan tage sit Ansvar: Uden om Besvarelsen af dette Spørgsmaal kommer derfor det radikale Venstre ikke. Med det ærede Medlem Hr. Rodes sorte Tale lader Vælgerne sig ikke nøje, selv om jeg maa erkende, at i denne Forbindelse er intet Svar jo naturligvis ogsaa et Svar, og danske Vælgere besidder tilstrækkelig politisk Kultur til at kunne drage Slutning af intet Svar. De vil vide, at dette betyder, at de Radikale gaar derhen, hvor det socialdemokratiske Favntag venter dem. Men saa er det ogsaa forbi